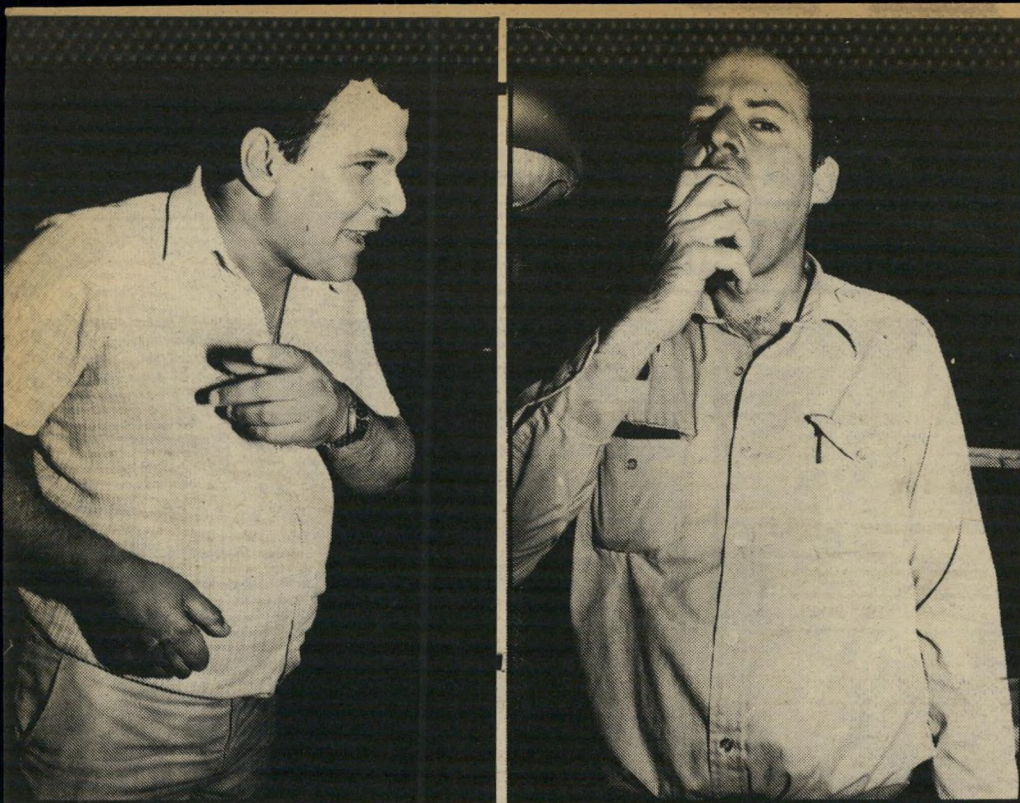

המנצחים: מיכאל קליינר ודוד אפל
זיפים בחסות המצודה

זסניף לא יוכל לקיים בחירות חדשות עד מועד כינוס הוועידה ביוני, לסניף לא יהיה כלל ייצוג בוועידה.

למחרת הבחירות, ב־31 במאי מיהרו העותרים לפנות לבית־הדין העליון של התנועה. לדיבריהם, היו להם סיבות טובות לעשות זאת זמן כה קצר אחרי ספירת הקולות.

תוספות

והשמטות

בנימוקים שהגישו לבית־הדין העליון של התנועה הם טענו, שלא הוצג פינקס־בוחרים כנדרש; הרשימה של בעלי זכות הבחירה היתה לקויה, ואף נגדה את חוק־התנועה; ההחלטות על העירעורים שהוגשו היו פסולות; נעשו זיפים, תוספות והשמטות ומעשים פליליים אחרים ברשימת הבוחרים; נשללה שלא כדין זכות ההצבעה מחברי סניף אחדים, ש־אינם נימנים עם המנצחים; העתק רשימת־הבוחרים לא נמסר לידיהם של העותרים לעיון או להצבעה, אך אחרי הבחירות הם גילו שתרשבים מבית־הדין השתתפו בבחירות, בוחרים שלא שילמו מיס־חבר, וכאלה שנכתב עליהם בפי־

גם שקליינר עצמו נמנה כיום עם מחנה ארגון, בעוד שאפל שיך למחנה דויד לוי.

השערויה התחילה ב־25 במאי שעבר. קבוצת חברים בסניף פנתה לוועדת־הבחירות המרכזית בבקשה לדחות את הבחירות בסניף, ש־נועדו ל־30 באותו חודש. בחירות אלה היו ארציות, והיו אמורות להקיף את כל סניפי חרות בארץ. הנבחרים היו אמורים להישלח כ־צירים לוועידת חרות, שהיתה אמורה להתכנס בסוף יוני.

העותרים טענו לפני עורך־הדין אלחנן ויניצקי, יו"ר ועדת־הבחירות, שספר־הבוחרים לא הוצג כ־נדרש. לא הוכנה רשימה מעודכנת של בעלי זכות־בחירה ולא ניתנה שהות למי שלא היה כלול ברשימה לערער על כך ולהיכלל ברשימה.

חברים

אלמונים

בעדת הבחירות המרכזית דחתה את בקשת העותרים. אלה לא היססו וכעבור יומיים, ב־27 במאי, הם פנו לבית־המשפט המחוזי ב־בקשה לאסור על קיום הבחירות, בגלל זיפים, תוספות והשמטות

שותפו של הקבלן שלום גניש נבחר כיו"ר הסניף הגדול

ביותר של חרות - והמפסידים טוענים שהבחירות זויפו

בחירות חדשות. לדעת שמר וחברי ריו, נמנע בדרך זו ממשפטי־צדק וביור של טוהר הליכי הבחירות בסניף צפון־תל־אביב.

ועידה

בסכנה

שמר חבריו החליטו בכל זאת לחזור לוועדת־הבחירות המרכזית. ב־17 באוגוסט פנו לחיניצקי, בדצ־רק אחרי ארבעה חודשים, בדצ־מבר, השיב עורך־הדין ויניצקי ש־אין מקום להביא לדיון לפני ועדת הבחירות המרכזית ערעור כלשהו בעניין סניף צפון תל־אביב, משום שהערעור הוגש באיחור!

העותרים חזרו לבית־המשפט ה־מחוזי בתל־אביב, בבקשה לבדוק את כשרות הבחירות בסניף צפון תל־אביב ולפסול אותן.

אם יקבל שילה את הבקשה, ייתכן שבעוד סניפים של תנועת החרות יוגשו בקשות דומות ל־סול את תוצאות הבחירות מהשנה שעברה. במצודת זאב חוששים שבכך תידחה בפעם המי יודע כמה וועידת המיפלה.

בן־ציון ציטרין

רות המרכזית. פינקס־הבוחרים נרשאו תאריך של יומיים אחרי המועד שבו הוא היה חייב להתפרסם; התברר שיושב־ראש ועדת־הבחירות המרכזית, ויניצקי, ערך לבדו וללא ביקורת כלשהי תיקונים נוספים בפינקס־הבוחרים.

הוועידה שהיתה אמורה להתכנס בסוף יוני, נדחתה לתאריך לא ידוע, בגלל המלחמה.

בינתיים, בנו של אחד העותרים, שמר, נפל בלבנון.

ב־8 בחודש אוגוסט נתן בית־הדין העליון של התנועה פסק־דין מזור ביותר. כאמור, הם סירבו לדון בשאלה אם היו זיפים ב־סניף, אלא עסקו רק בשאלה אם התנהל דיון לפני ועדת־הבחירות המרכזית בדרך הוגנת וממצה, ב־25 במאי.

שכטר ושני השופטים האחרים התעלמו מדרישת העותרים לעיין במסמכים הרשמיים של הסניף: פינקס־הבוחרים, רשימת משלמי ה־מיסים ופינקס־קבלות. למרות ש־הבקשות הוגשו כבר ביוני.

בית־הדין החליט להחזיר את הדיון לוועדת־הבחירות המרכזית, שהתנגדה במהלך הדיון לקיים

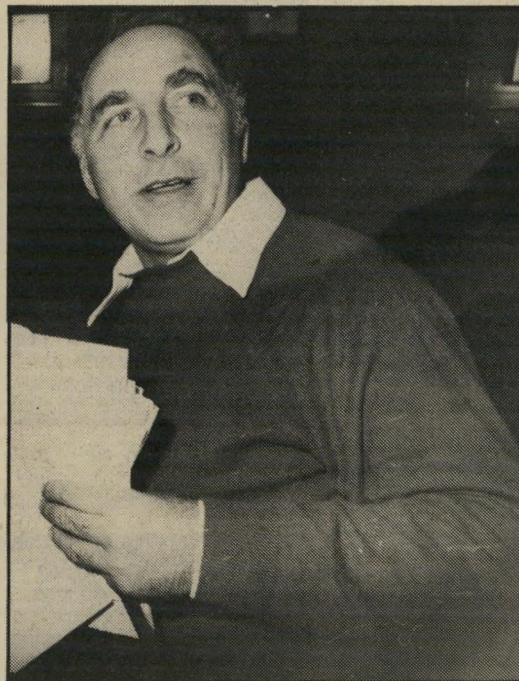
בחירות המרכזית וועדת־הבחירות של הסניף בדקו ברשימות שלהם וערכו השוואות. אך סירבו להציג אותן לפני העותרים ועורך־דינם. בינתיים פרצה מלחמת־הלבנון. כעבור שבועיים, ב־14 ביוני, ב־ישיבה נוספת של בית־הדין של חרות, החליט אב בית־הדין, יעקב שכטר, לדון רק בשאלה אם נכונה

רוש בעותק פינקס־הבוחרים — שהוצג שבועיים לפני הבחירות — שאסור להם לבחור, או כאלה שלא הופיעו כלל בפינקס.

אם חשבו העותרים שצדק י־עשה בבית־הדין העליון של חרות, הנה הם טעו — כך הם טועים נים בבקשתם לבית־המשפט ה־מחוזי.

שנעשו במזיד, מתוך כוונה להטות את תוצאות הבחירות.

העותרים יוצגו על־ידי עורכי־הדין יוסף וסמי סמואל, ועד להגשת הבקשה הם היו חברים אלמונים מן השורה. חמשת העותרים היו בנימין שמר, יוסף שיטריה, חדרה שפילג, אליעזר פיקל, ודויד רן, המתגוררים בסמוך לסניף ה־

המפסידים: כהן־אורגד ורוני מילוא
טעד מישפטי

טענת שמר וחבריו, שנמנע מהם לעיין ברשימת הבוחרים. בכך הוא סתר את הוראת השופט שילה, שהעביר לידי את המי־שך הטיפול בפרשה.

פסק־דין

מזור

בהמשך הערעור בבית־המשפט המחוזי התבררו פרטים מ־הימים על שהתרחש בוועדת־הבחירות

אחד המישפטים בהרכב היה עורך־הדין מנחם גוטמן. חבר ועדת־הבחירות המרכזית, שהתבקשה להשיב על טענות העותרים. מזכירת בית־הדין, שרה אנגל, כי־הנה כיושב־ראש ועדת־הקלפי של סניף־צפון.

בית־הדין של התנועה ביקש מ־העותרים שיביאו רשימות של אר־תם שהיו זכאים לבחור ולא בחרו, ושל אותם שלא היו רשאים לבחור והשתתפו בהצבעה. אנשי ועדת־ה־

תנועה. השופט יצחק שילה דחה את בקשת העותרים. לדבריו, בגלל מיעוט הזמן — עד למועד הבחירות, היו צפויים שני ימי־שבתון, שבת וחג־השבועות. הוא הציע שבית־הדין של תנועת החרות, בהרכב של שלושה שופטים, יכונס מייד אחרי הבחירות. אם יתברר שהעותרים צודקים, אזי על בית־הדין של התנועה לפסול את הבחירות.

השופט שילה אף הוסיף, שאם

והממתין: ארנפ
חבט מרחוק